

ಉತ್ತರಿಸದಿದ್ದಾಗ ಮೇಲ್ಮೆಗೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಗೆಳಿದು ನಡೆದು ಮನೆಗೆ ಬಂದ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮಾದನನ್ನು ನಿಂಗಿ, ‘ಸಾಹೇಬ್ಯ ಏನಂದ್ಯಾ...’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ‘ಏನೂ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ...’ ಅಂದದ್ದು ಕೇಳಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡ ನಿಂಗಿ, ‘ನೀನೊಂತರ ಮಾಗುಬಂಧವ ಇಷ್ಟಂಗೆ... ಸಾಹೇಬ್ಯ ಹತ್ತು ನಮ್ಮ ಕತ್ತು ವಸಿ ಹೇಳಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ ನಿಗೆ...’ ಎಂದು ಸಿದ್ದಿಮಿಡಿಗೊಂಡಳು. ‘ಅವೆಲ್ಲಾ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸುಮ್ಮಿರು...’ ಎಂದು ಮಾದ ಅವಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಮಾರನೆ ದಿನ ಬೇಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ನಿಂಗಿಯ ಮನ್ನಿಗೆ ಯಾಕೋ ಸಮಾಧಾನವಿರಲ್ಲಿ. ‘ಮೋದ್ದು ಸಾಹೇಬ್ಯ ಹತ್ತು ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡುಂಡು ಅಂಗೇ ಬ್ರಾಗು, ಡಟ್ಟಿ ಇಷ್ಟಂಡು ಬರೋಗು...’ ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಗೊಣಿಗಾಡತೋಡಗಿದಳು. ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಮಾದ ಸಾಹೇಬರ ಕ್ಕಾಟ್ಸೋನ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದ.

ನಿಥಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಸಾಹೇಬರ ಕ್ಕಾಟ್ಸೋನ ಬಳಿ ಬಂದ ಮಾದನಿಗೆ ಮನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಹೇಬನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು, ಏನೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯದೇ ದಿಲಾಯಿತು. ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ಆಚೆ ನಿಂತು ಒಮ್ಮೆ ಒಳಗೆ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದ. ಕ್ಕಾಟ್ಸೋನ ಬಾಗಿಲು ಮುಣ್ಣಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಧಿದ್ವಾರ. ಸಾಹೇಬರು ಎದ್ದಿದ್ದಾರೋ ಮಲಿಗಿದ್ದಾರೋ ತಿಳಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಮಲಿಗಿದ್ದರೆ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಾಗ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಾರೆಂದು ಭಯವಾಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿತಿದ್ದು, ಅವರೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋಗೋಣಾವೆಂದು ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆದು ಅತ್ತ ಹೋದ.

ಕಾಂಪೌಂಡಿಗೆ ಹೋಂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಚರಂಡಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ಮಾದನಿಗೆ ಆಫಾತವಾದಂತಾಗಿ ಹೋಟೆಯೆಲ್ಲಾ ಉರಿದುಹೋಯಿತು. ಅವನು ರಾತ್ರಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿರಿಯಾನಿಯ ಸುಮಾರು ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಗುಬ್ಬೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಧಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಅದೇ ಬಿರಿಯಾನಿಯನ್ನು ಅಸೆಗ್ನಾಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಮುಖ ನೆನಪಾಗಿ ತೀವ್ರ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಯಾಕೋ ಏನೋ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಎಲ್ಲಾರೂ ಮಾಡಿದಂಗೆ ನಾನೂ ಮಾಡಿದೀನಿ... ಪನಾಯ್ತುದೋ ಆಗ್ನಿ... ದೇವ್ಯ ಇಟ್ಟಂಗಾಯ್ತುದೇ...’ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಯತ್ತ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದ.

ಟಿ. ಶಿಮ್ಮಪ್ಪೆ

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಕುಣಿಗೆಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ತಿಪ್ಪುರು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಅವರ ಉರು. ಅವರ ವೇದಲ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಜಂಬುಕ’ ‘ಸುಧಾ’ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿದೆ. ಅವರು ವಸ್ತುತ ತುಮಕೂರಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಪಾಲಿಟಿಕ್ ಕೋನಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು ಶ್ರೀಜಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲೇಖಕರ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಿರುಗೆ, ಸಣ್ಣಕರೆ, ನೀಳಗೆಗಳು ‘ಸುಧಾ’, ‘ಮಯೂರ’ ಮತ್ತಿತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿವೆ.